

132

திருப்புல்வயல்
குமரேசசுதகம்

OFFICE OF THE REGISTRAR
5-OCT-1934



அ. இரங்கசாமிமுதலியார் ஸன்ஸ்
தளலிலாச அச்சக்கூடம்

0-116M6B1, T சென்னை

1934

[அணு 2

N34

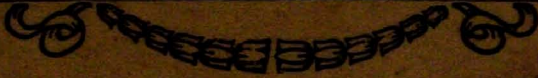
85855

உ
முருகன் துணை

குருபாததாசர் அவர்களால் செய்தருளிய

திருப்புல்வயல்

குமரேசசதகம்



இஃது

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, புராசை-அவ்ஃடாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

மாணக்கரின் மாணக்கரிலொருவரால்

தளைபிரித்துத் திருத்துவித்து

சுத்தப்



பதிப்பு

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார் அண்டு வன்வ்

அவர்களாற்றமது

பூமகள்விலாச அச்சக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை.

1934.

நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.

0-16MGBIT
N34

85855

*குமரேச சதகம்

காப்பு-வெண்பா

பூமேவு புல்லைப் பொருந்துகும ரேசர்தம்மேல்
தேமே வியசதகஞ் செப்பவே—கோமேவிக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் கம்பகும்பத் தைந்துகாக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் காப்பு.

† அவையடக்கம்

மாரிக்கு நிகரென்று பனிசொரிதல் போலவு
மனைக்குநிக ரென்று சிறுபெண் [ம்
மணல்வீடு கட்டுவது போலவுஞ் சந்திரன்
மருவுமின் மினிபோ லவும் [முன்
பாருக்குள் நல்லோர்மு னேபித்தர் பலமொ
பகர்ந்திடுஞ் செயல் போலவும் [ழி
பச்சைமயி லாடுதற் கிணையென்று வான்
பாரிலா டுதல் போலவும் [கோழி
பூரிக்கு மினியகா வேரிக்கு நிகரென்று
போதுவாய்க் கால் போலவும்
புகல்சிப்பி முத்துக்கு நிகராப் பளிங்கைப்
பொருந்த வைத்தது போலவும்
வாரிக்கு முன்வாவி பெருகல்போ லவுமின்
வாணர்மு னுகந்து புல்லை [சொல்
வாலகும ரேசர்மேற் சதகம் புகன்றனன்
மனம்பொறுத் தருள் புரிகவே.

* குமரேசசதகம் - குமரேச என்கிற முருகக்கடவுளி
னுடைய பெயரை அமைத்து பாடப்பெற்ற நூறு செய்யுள்
களைக் கொண்டதொரு பிரபந்தம்.

† அவையடக்கம்- அவையினிடத்து அதாவது கற்றறிந்
தார் கூடியுள்ள சபையினிடத்து ஒன்றைப் பேசுவோ அல்
லது பாடவோ புகுந்த புலவன் ஆரம்பத்தில் தன்னைக் கீழ்ப்
படுத்திப் பேசுதல்.

நூல்

குமரேசர் பெருமை

பூமிக்கொ ராறுதலை யாய்வந்து சரவணப்
 பொய்கைதனில் வினையாடி யும்
 புனிதற்கு மந்த்ரவுப தேசமொழி சொல்லி
 போதனைச் சிறையில் வைத்தும் [யும்
 தேமிக்க அரிகரப் பிரமாதி கட்டுஞ்
 செகுக்க முடியா அகரனைத்
 தேகங்கி ழித்துவடி வேலினா லிருகூறு
 செய்தம ரர்சிறை தவிர்த்தும்
 நேமிக்கு ளன்பரிட ருற்றசம யந்தனில்
 நினைக்கு முன்வந் துதவியும்
 நிதமுமெய்த் துணையாய் விளங்கலா லுலகி
 நிகரான தெய்வ முண்டோ [லுனை
 மாமிக்க தேன்பருகு பூங்கடம் பணியுமணி
 மார்பனே வள்ளி கணவா
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 1

* அந்தண ரியல்பு

குறையாத காயத்ரி யாதிசெப மகிமையுங்
 கூறுசுரு திப் பெருமையுங்
 கோதிலா ஆகம புராணத்தின் வளமையுங்
 குலவுயா காதி பலவும்
 முறையா நடத்தலாற் சகலதீ வினைகளை யு
 முளரிபோ லேதகிப் பார்
 முதன்மைபெறு சிலைசெம்பு பீருதுவிக ளிற்
 மூர்த்தமுண் டாக்கு விப்பார் [றெய்வ
 நிறையாக நீதிநெறி வழுவார்க ளாகையால்
 நீள்மழை பொழிந்தி டுவதும்

* அந்தணர் - பிராம்மணர்; அழகிய தன்மையுடையவர்.

நிலமது செழிப்பது மரசர்செங்கோல்புரியு
 நிலையுமா தவர்செய் தவமும்
 மறையோர்க ளாலே விளங்குமில் வுலகத்தி
 மாண்டத் தெய்வ மிவர்காண் [ன்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 2

அரச ரியல்பு

குடிபடையி லபிமான மந்திரா லோசனை
 குறிப்பறிதல் சத்ய வசனங்
 கொடைநித்த மவரவர்க் கேற்றமரி யாதை
 கோடாத சதுரு பாயம் [பொறை
 படிவிசா ரணையொடுப்ர தானிதள கர்த்த
 பண்பறிந் தேய மைத்தல் [ரைப்
 பல்லுயி ரெலாந்தன் னுயிர்க்குநிக ரென்றே
 பரித்தல்குற் றங்கள் களைதல்
 துடிபெறு தனக்குறுதி யானநட் பகமின்
 சுகுணமொடு கல்வீ யறிவு [மை
 தோலாத காலமிட மறிதல்வினை வலிகண்டு
 துஷ்ட நிக்ரக சௌரியம்
 வடிவுபெறு செங்கோல் நடத்திவரு மரசர்
 வழுவாத முறைமை யிதுகாண் [க்கு
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 3

வணிக ரியல்பு

கொண்டபடி போலும்விலை பேசிலா பஞ்சி
 கூடிவர நயமு ரைப்பார் [றிது
 கொள்ளுமொரு முதலுக்கு மோசம் வராத
 குறுகவே செலவு செய்வார் [படி
 வண்டப் புரட்டர்தா முறிதந்து பொன்ன
 வைக்கினுங் கடன்ஈந்திடார் [டகு

மருவுநா ணயமுனோர் கேட்டனுப் புகினு
 வார்த்தையி லெலாங் கொடுப்பார் [மவர்
 கண்டெழுது பற்றுவர வினின்மயிர் பிளந்
 கணக்கிலணு வாசிலும் விடார் [தே
 காசவீ ணிற்செல விடாருசித மானதீற்
 கனதூர வியங்கள் விடுவார்
 மண்டலத் தூடுகன வர்த்தகஞ் செய்கின்ற
 வணிகர்க்கு முறைமையி துகாண்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 4

வேளாள ரியல்பு

நல்லதே வாலயம் பூசனை நடப்பதும்
 நாடோறு மழைபொழிவ தும்
 நாடிய தபோதனர்கள் மாதவம் புரிவதும்
 நவில்வேத வேதிய ரெலாஞ்
 சொல்லரிய யாகாதி கருமங்கள் செய்வதுந்
 தொல்புவி செழிக்கு நலமுஞ்
 சுபசோ பனங்களுங் கொற்றவர்கள் செங்
 துலங்குமனு நெறி முறைமையும் [கோல்
 வெல்லரிய சுகிர்தமொடு வர்த்தகன் கொள்
 விற்பனையு மதிக புகழும் [விலையும்
 மிக்கஅதி காரமுந் தொழிலாளர் சீவனமும்
 வீரரண சூர வலியும்
 வல்லமைகள் சகலமும் வேளாளர் மேழியி
 வாழ்வினான் விளைவ அன்றோ [ன்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 5

பிதாக்கள்

தவமதுசெய் தேபெற் றெடுத்தவன் முதற்
 தனைவளர்த் தவனொரு பிதா [பிதா

தையயாக வித்தையைச் சாற்றினவ னொரு
 சார்ந்தசற் குருவொரு பிதா [பிதா
 அவமறுத் தாள்கின்ற அரசொரு பிதாநல்
 ஆபத்து வேளை தன்னில் [ல
 அஞ்சலென் றுற்றதுயர் தீர்த்துளோனொரு
 அன்புள முனோனொரு பிதா [பிதா
 கவளமிடு மனைவியைப் பெற்றுளோ னொரு
 கலிதவிர்த் தவனொரு பிதா [பிதா
 காசினியி ல்வரைநித் தம்பிதா வென்றுளங்
 கருதுவது நீதி யாகும்
 மவுலிதனின் மதியரவு புனைவிமல ருதவுசிறு
 மதலையென வருகுரு பரா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேசர் னே. 6

ஒன்றை யொன்று பற்றியிருப்பன

சத்தியந் தவறா திருப்பவ ரிடத்தினிற்
 சார்ந்துதிரு மாதிருக் குஞ்
 சந்ததந் திருமா திருக்கும் இடந்தனிற்
 றனதுபாக் கியமிருக் கும்
 மெய்த்துவரு பாக்கிய மிருக்கும் இடந்தனி
 விண்டுவின் களையிருக் கும் [ல்
 விண்டுவின் களைபூண் டிருக்கும் இடந்தனி
 மிக்கான தையயிருக் கும் [ன்
 பத்தியுட னினியதயை யுள்ளவ ரிடந்தனிற்
 பகர்தரும மிகவிருக் கும்
 பகர்தரும முள்ளவ ரிடந்தனிற் சத்துரு
 பலாயனத் திறலிருக் கும்
 வைத்திசை மிகுந்ததிற லுள்ளவ ரிடத்தில்
 மன்னுயிர் சிறக்கு மன்றோ [வெகு

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே. 7

இவர்க்கீவர் தெய்வமெனல்

ஆதுலர்க் கன்னம் கொடுத்தவர்க ளேதெய்
அன்பான மாணுக் கருக் [வம்
கரியகுரு வேதெய்வம் அஞ்சினோர்க் காபத்
தகற்றினே னே தெய்வ மாம்

காதலுறு கற்புடைய மங்கையர் தமக்கெலா
கணவனே மிக்க தெய்வங் [ங்

காசினியின் மன்னுயிர் தமக்கெலாங் குடிமர
காக்குமன் னவர்தெய்வ மாம் [பு

ஓதரிய பிள்ளைகட் கண்ணை தந் தையர்தெய்வ
உயர்சாதி மாந்தர் யார்க்கும் [ம்

உறவின்முறை யார்தெய்வம் விசுவாச முள்
குற்றசிவ பத்தர் தெய்வம் [ளபேர்க்

மாதையயி னாற்குத் தீரார்க்குமறை யோர்தெ
வானவர்க் குத்தெய்வம் நீ [ய்வம்

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே. 8

இவர்க்கீதில் நீனைவேனல்

ஞானநெறி யாளர்க்கு மோகூத்தி லேநினை
நல்லறிவு ளோர் தமக்கு [வு

நாடொறுந் தருமத்தி லேநினைவு மன்னர்க்
ராச்சியந் தன்னில் நினைவு [கு

ஆனகா முகருக்கு மாதர்மே லேநினைவு
அஞ்சாத திருடருக் கிங்

கனுதினங் களவிலே நினைவுதன வணிகருக்
காதாய மீது நினைவு

தானமிகு குடியாள ருக்கெலாம் வேளாண்
தனில்நினைவு கற்ப வர்க்குத் [மை

தகுக்ல்வி மேல்நினைவு வேசியர்க்கினியபொ
 தருவோர்கள் மீது நினைவு [ருள்
 மானபரனுக்குமரி யாதைமேல் நினைவெற்
 மாறாதன் மீது நினைவு [கு
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேசனே. 9

இவர்க்கிது இல்லையெனல்

வேசைக்கு நிசமில்லை திருடனுக் குறவில்லை
 வேந்தற்கு நன்றி யில்லை
 மிடியற்கு விலைமாதர் மீதுவங் கணமிலை
 மிலேச்சற்கு நிறைய தில்லை
 ஆசைக்கு வெட்கமிலை ஞானியா னவனுக்கு
 அகமில்லை மூர்க்கன் றனக் [ள்
 கன்பில்லை காரிக்கு முறையில்லை குணமிலோ
 கழகில்லை சித்த சுத்தன் [ற்
 பூசைக்கு நவிலங்க சுத்தியிலை யாவுமுணர்
 புலவனுக் கயலோ ரிலை
 புல்லனுக் கென்றுமுசி தானுசித மில்லைவரு
 புலையற் கிரக்க மில்லை
 மாசைத் தவிர்ந்கமதி முகதெய்வ யானை
 வள்ளிக் கிசைந்த அழகா [யொடு
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேசனே. 10

இப்படிப்பட்டவர் இவரெனல்

நியாயநெறி தவறாம லுலகபரி பாலன
 நடத்துமவ னேயரச னும்
 ராசயோ சனைதெரிந் துறுதியா கியசெய்தி
 நவிலுமவ னேமந் திரி

நேயமுட னேதன் சரீரத்தை யெண்ணாத
 நிர்வாகி யேசூர னும்
 நிலைபெறும் இலக்கணம் இலக்கியம் அறிந்
 நிபுணகவி யேகவிஞ னும் [துசொலு
 ஆயதொரு வாகடந் தாதுவின் நிதானமும்
 அறியுமுதி யோன் வைத்தியன்
 அகமின்றி மெய்யுணர்ந் தைம்புல னெழித்
 டவனேமெய்ஞ் ஞானி யெனலாம் [துவிட்
 மாயவர் சகோதரி மனோன்மணிக் கன்பான
 வரபுத் ரவடிவேல வா
 மயிலேறி வீளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 11

விரைந்தடக்கத் தருவன இவையெனல்

அக்கினியை வாய்முந்து தூர்ச்சனரை வஞ்
 யானைவளர் பயிர்கொள் களையை [சமனை
 அஞ்சா வீரோதிகளை அனியாய முடையோ
 அகிர்த்தியப் பெண்க ளார்ப்பைக் [ரை
 கைக்கினிய தொழிலாளி யைக்கொண்ட அடி
 களவுசெய் யுந் திருடரைக் [மையைக்
 கருதிய விசாரத்தை அடக்கமில் பலிசையை
 கடிதான கோபந் தனை [க்
 மெய்க்கினித லாப்பினியை அவையுதா சீன
 வினைமூண்டி டுஞ் சண்டையை [த்தை
 விஷமேறு கோரத்தை யன்றடக் குவதலால்
 மிஞ்சவிட லாகாது காண்
 மைக்கினிய கண்ணிகுற வள்ளிதெய் வாளை
 மணஞ்செய்த பேரழக னே [யை
 மயிலேறி வீளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 12

இவர்க்கீது துரும்பெனல்

தாராள மாகக் கொடுக்குந் தியாகிகள்
 தமக்குநற் பொருள் துரும்பு
 தன்னுயிரை யெண்ணாதகுரணுக் கெதிராளி
 தளமெலா மொரு துரும்பு
 பேரான பெரியருக் கற்பரது கையினிற்
 பிரயோசனந் துரும்பு
 பெரிதான மோக்ஷிந் தனையுள்ள வர்க்கெ
 பெண்போக மொரு துரும்பு [லாம்
 தீராத சகலமும் வெறுத்ததற விக்குவிறல்
 சேர்வேந்த னொரு துரும்பு
 செய்யகலை நாமகள் கடாக்கமுள் னோர்க்கெ
 செந்தமிழ்க் கவி துரும்பாம் [லாஞ்
 வாராரு மணிகொண்முலை வள்ளிதெய் வா
 மணம்புணரும் வடி வேலவா [னையை
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 13

இதனை விளக்குவது இதுவேனல்
 பகல்விளக் குவதிராவி நிசிவிளக் குவதுமதி
 பார்விளக் குவது மேகம்
 பதிவிளக் குவதுபெண் குடிவிளக் குவதரசு
 பரிவிளக் குவது வேகம்
 இகல்விளக் குவதுவலி நிறைவிளக் குவது
 இசைவிளக் குவது சுதிணர் [நலம்
 இடம்விளக் குவதுகுடி யுடல்விளக் குவது
 இனியசொல் விளக்குவ தருள் [ண்டி
 புகழ்விளக் குவதுகொடை தவம்விளக் குவ
 பூவிளக் குவது வாசம் [தறிவு
 பொருள்விளக் குவதுதிரு முகம்விளக் குவ
 புத்தியை விளக்குவது நூல் [துநகை

மகம்விளக் குவதுமறை செரல்விளக் குவது
 வாவினைய விளக்குவது நீர் [நிசம்
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 14

பிறப்பிட நன்மையால் நன்மை பெருமை
 சிங்கார வனமதி லுதிப்பினுங் காகமது
 தீஞ்சொல்புகல் குயிலாகு மோ
 திரையெறியும் வாவிந் பூத்தாலு மேகொ
 செங்கஞ்ச மலராகு மோ [ட்டி
 அங்கான கத்திற் பிறந்தாலு முயலான
 தானையின் கன்றாகு மோ
 ஆண்மையா கியநல்ல குடியிற் பிறந்தாலும்
 மசடர்பெரி யோராவ ரோ
 சங்காடு பாற்கடல் பிறந்தாலு நத்தைதான்
 சாலக்கி ராமமா மோ
 தடமேவு கடல்நீரி லேயுப்பு வினையினுஞ்
 சாரசர்க் கரையாகு மோ
 மங்காத செந்தமிழ்க் குறுமுனிக் குபதேசம்
 வைத்தமெய்ஞ் ஞான குருவே
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 15

பலர்க்கும் பயன்பவேன
 கொண்டல்பொழி மாரியும் உதாரசற் குண
 கோவும்ஊ ருணியின் நீருங் [முடைய
 கூட்டமிடம் அம்பலத் துறுதருவின் நீழலு
 குடியாளர் விவசாய மும் [ங்
 கண்டவர்க ளெல்லாம் வரும்பெருஞ் சந்தி
 கனிபல பழுத்த மாமுங் [யிற்
 கருணையுட னேவைத் திடுந்தணீர்ப் பந்தலு
 காவேரி போலூற்ற மும் [ங்

விண்டலத் துறைசந்தி ராதித்த கிரணமும்
 வீசுமா ருத சீதமும்
 விவேகியெனு நல்லோ ரிடத்திலுறுசெல்வ
 வெகுசனர்க் குபகார மாம் [மும்
 வண்டிமிர் கடப்பமலர் மாலையணி செங்கள
 மார்பனே வடிவேல வா [ப
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 16

தாம் அழியினுங் குணம் அழியாதவை
 தங்கமா னதுதழுவில் நின்றிருகி மறுகினுந்
 தன்னொளி மழுங்கி டாது
 சந்தனக் குறடுதான் மெலிந்துதேய்ந் தாலு
 தன்மணங் குன்றி டாது [மே
 பொங்கமிகு சங்குசெந் தழுவில்வெந் தாலு
 பொலிவெண்மை குறைவு ருது [மே
 போதவே காய்ந்துநன் பால்குறுகி னாலும்
 பொருந்துசுவை போய்வி டாது [ந்
 துங்கமணி சாணையிற் தேய்ந்துவிட் டாலு
 துலங்குகுண மொழியாது பின்
 றென்மைதரு பெரியோர் மடிந்தாலும் அ
 தூயநிறை தவறாகு மோ [வர்களது
 மங்களகல் யாணிகுறமங்கைசுர குஞ்சரியை
 மருவுதிண் புயவாச னே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 17

ஊகில் வீழ்வோர்

மன்னரைச் சமரில்விட் டோடினவர் குரு
 மறந்தவர் கொலைப்பாத கர் [மொழி
 மாதா பிதாவைநிந் தித்தவர்கள் பரதார
 மருவித் திரிந்த பேர்கள்

அன்னங்கொடுத்தபே ருக்கழிவையெண்ணி
 அரச டக்கிய அமைச்சர் [னோர்
 ஆலய மிகழ்ந்தவர்கள் விசுவாச காதகர்
 அருந்தவர் தமைப்பழித் தோர்
 முன்னுதவி யாய்ச்செய்த நன்றியை மறந்
 முகல்துதி வழக் குரைப்போர் [தவர்
 முற்றுசிவ பத்தகரை நடுங்கச் சினத்தவர்கள்
 முழுதும்பொ யுரைசொல்லு வோர்
 மன்னொருவர் வைத்தபொரு ளபகரித்தோ
 மாநரகில் வீழ்வ ரன்றோ [ரிவர்கள்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 18

சரீர சுகம்

மாதத் திரண்டுவிசை மாதரைப் புல்குவது
 மறுவறுவி ரோசனந் தான்
 வருஷத் திரண்டுவிசை தைலந் தலைக்கிடுத
 வாரத் திரண்டு விசையாம் [ல்
 மூதறிவி னொடுதன து வயதினுக்கிளையவொ
 மொய்குமு லுடன்சை யோகம் [ரு
 முற்றுதயிர் காய்ச்சுபால் நீர்மோருருக்குநெ
 முதிரா வழக்கை யிளநீர் [ய்
 சாதத்தி லெவளவா னாலும் புசித்தபின்
 தாகந் தனக்கு வாங்கல்
 தயையாக வுண்டபி னுலாவல்லிவை மேல
 சரீரசுக மாமென்பர் காண் [வர்
 மாதவகு மாரிசா ரங்கத் துதித்தகுற
 வள்ளிக் குகந்த சரசா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 19

யார்க்கும் அனுபோகம் விடாமை

தேசுபெறு மேருப்ர தக்ஷணஞ் செய்துமதி
 தேகவடு நீங்க இல்லை
 திருமால் உறங்கிடுஞ் சேடனுக் குவணன்
 செறும்பகை ஒழிந்த தில்லை
 ஈசன் கழுத்திலுறு பாம்பினுக் கிரைவே
 றிலாமலே வாயு ஆகும்
 இனியகண் ஆகிவரு பரிதியா னவனுக்
 கிராகுவோ கனவி ரோதி
 ஆசிலாப் பெரியோர் இடத்தினில் அடுக்கி
 அமைத்தபடி அன்றி வருமோ [னும்
 அவரவர்கள் அனுபோகம் அனுபவித்திட
 அல்லால் வெறுப்ப தெவரை[ல்வேண்டும்
 வாசவனும் உம்பரனை வரும்விசய சயவெ
 வந்துதொழு தேத்து சராணு [ன்று
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 20

இதுவின்றி இதுசிறவா தேனல்

குருவிலா வித்தைகூர் அறிவிலா வாணிபங்
 குணமிலா மனைவி ஆசை
 குடிநலம் இலாநாடு நீதியில் லாஅரசு
 குஞ்சரமி லாத வெம்போர்
 திருவிலா மெய்த்திறமை பொறையிலா மா
 தியானமில்-லாத நிஷ்டை [தவந்
 தீபமில் லாதமனை சோதரமி லாதஉடல்
 சேகரம் இலாத சென்னி [ல்
 உருவிலா மெய்வளமை பசியிலா உண்டிபுக
 உண்மையில் லாத வசனம்

யோசனையி லாமந்த்ரி தைரியம் இலாவீரம்
 உதவியில் லாத நட்பு
 மருஇலா வண்ணமலர் பெரியோர் இலாத
 வையத் திருந்தென் பயன் [சபை
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 21

பகைக்கப்படாதவர் இவரேனல்
 அரசர்பகையுந்தவம்புரிதபோதனர்பகையும்
 அரியகரு ணீகர் பகையும் [ப்கையும்
 அடுத்துக் கெடுப்போர்கொடும்பகையும் உள்
 ஆருளிலாக் கொலைஞர் பகையும்
 வீரகுமிகும் ஊரி லுள்ளோ ருடன் பகையுமி
 விகடப்ர சங்கி பகையும் [கு
 வெகுசனப் பகையுமந் திரவாதி யின்பகை
 விழைமருத் துவர்கள் பகையும் [யும்
 உரமருவு கவிவாணர் பகையும் ஆ சான்பகை
 உறவின்முறை யார்கள் பகையும் [யும்
 உற்றதிர வியமுளோர் பகையுமந் திரிபகை
 ஒருசிறிதும் ஆகாது காண் [யும்
 வரநதியின் மதலையென இனியசர வணமி
 வருதருண சிறு குழவியே [சையில்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 22

பேயெனப்படுவோர் இவரேனல்
 கடனுதவு பேர்வந்து கேட்கும்வே கையில்
 கடுகடுக் கின்ற பேயும் [முகங்
 கனமருவு பெரியதனம் வந்தவுடன் இறு
 கண்விழிக் காத பேயும் [மாந்து
 அடைவுடன் சத்துருவின் பேச்சைவிச வா
 தகப்பட் டுமுன்ற பேயும் [சித்

ஆசைமனை யானுக்கு நேசமாய் உண்மை
 ஆனதை உரைத்த பேயும் [மொழி
 இடரிலா நல்லோர்கள் பெரியோர்க னைச்ச
 எண்ணு துரைத்த பேயும் [ற்றும்
 இனியபரி தானத்தில் ஆசைகொண் டொரு
 கிடுக்கண்செய் திட்ட பேயும் [வந்
 மடமனை இருக்கப் பரத்தையைப் புணர்பே
 வசைபெற்ற பேய்கள் அன்றோ [யும்
 மயிலேறி வீளையாடு குகனைபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 23

அவ்வவ் இனத்தில் உயர்ந்தவை
 தாருவில் சந்தானம் நதியினில் கங்கைவிர
 தத்தினில் சோம வாரம்
 தகைபெறு நிலத்தினில் காஸ்மீர கண்டந்
 தலத்தில் சிதம்பர தலம்
 சீருலவு ரிஷிகளில் வசிட்டர்பசு விற்காம
 தேனுமுனி வரில்நா ரதன்
 செல்வநவ மணிகளில் திகழ்பதும ராகம
 தேமலரில் அம்போ ருகம் [ணி
 பேருலவு கற்பினில் அருந்ததி கதித்திடு
 பெலத்தின்மா ருதம்யா னையில்
 பேசில்ஐ ராவதம் தமிழினில் அகத்தியம்
 பிரணவம் மந்திரத் தில்
 வாரிதியி லேதிருப் பாற்கடல் குவட்டினில்
 மகாமேரு ஆகும் அன்றோ
 மயிலேறி வீளையாடு குகனைபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 24

அவரவர்க்குப் பெலமாவன
 அந்தணர்க் குயர்வேத மேபெலம் கொற்ற
 கரியசௌ ரியமே பெலம் [வர்க்

ஆனவணி கர்க்குநிதி யேபெலம் சூத்திரர்க்
 காயின் ஏர்உழவே பெலம்
 மந்திரிக் குச்சுதூர் உபாயமே பெலம்நீதி
 மாணுக்கு நடுவே பெலம்
 மாதவர்க் குத்தவசு பெலம்மடவி யர்க்குநி
 மானமிகு கற்பே பெலம் [ஹை
 தந்திர மிகுத்தகன சேவகர் தமக்கெலாஞ்
 சாமிகா ரியமே பெலம்
 சான்றவர்க்குப் பொறுமையேபெலம் புல
 தமக்குநிறை கல்வி பெலமாம் [வோர்
 வந்தனை செய்யும்பூசை செய்பவர்க்கன்புபெ
 வாலவடி வான வேலா [லம்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 25

இருந்தும் பயன்படாதவை

தருணத்தில் உதவிசெய் யாதநட் பாளர்பின்
 தந்தென தராமல் என்ன
 தராதரம் அறிந்துமுறை செய்யாத மன்ன
 சார்ந்தென்ன நீங்கில் என்ன [ரைச்
 பெருமையுடன் ஆண்மையில் லாதொருபிள்
 பெற்றென பெருமல் என்ன [ளையைப்
 பிரியமாய் உள்ளன்பி லாதவர்கள் நேசம்
 பிடித்தென விடுக்கில் என்ன
 தெருளாக மானமில் லாததொரு சீவனஞ்
 செய்தென செயாமல் என்ன
 தேகிஎன வருபவர்க் கீயாத செல்வஞ்
 சிறந்தென முறிந்தும் என்ன
 மருவிளமை தன்னிலில் லாதகன்னி கைபின்
 வந்தென வராமல் என்ன [பு

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

26

உபகாரம் இல்லாதவை

கடல்நீர் மிகுந்தென்ன ஓதிதான் பெருத்தெ
காட்டிலவு மலரில் என்ன [ன்ன
கருவேல் பழுத்தென்ன நாய்ப்பால் சுரந்
கானின்மழை பெய்தும் என்ன [தென்ன
அடர்கமுதை லத்திநிலம் எல்லாங் குவிந்
அரியகுணம் இல்லாத பெண் [தென்ன
அழகாயிருந்தென்ன ஆவ்தான கோழைப
அரிய நூல் ஓதி யென்ன [ல
திடமினிய பூதம்வெகு பொன்காத் திருந்
திறன்மிகுங் கரடி மயிர்தான் [தென்ன
செறிவாகி நீண்டென்ன வஸ்தரபூ வுண
சித்திரத் துற்றும் என்ன [மெலாஞ்
மடமிகுந் தெவருக்கும் உபகாரம் இல்லாத
வம்பர்வாழ் வுக்கு நிகராம்

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

27

பதரேனப் படுவோர்

தன்பெருமை சொல்லியே தன்னைப் புகழ்ந்
சமர்கண் டொளிக்கும் பதர் [தபதர்
தக்கபெரி யோர்புத்தி கேளாத பதர்தோழர்
தம்மொடு சலிக்கும் பதர்
பின்புகா னாவிடந் தன்னிலே புறணிபல
பேசிக் களிக்கும் பதர்
பெற்றதாய் தந்தைதாயர் படவாழ்ந் திருந்
பெண்புத்தி கேட்கும் பதர் [தபதர்
பொன்பணம் இருக்கவே போயிரக் கின்றப
பொய்ச்சாட்சி சொல்லும் பதர் [தர்

புவியோர் நடத்தையை இகழ்ந்தபதர் தன்
 புணர்தல்வெளி யாக்கும் பதர் [மனைவி
 மன்புணரும் வேசையுடன் விபசரிக் கின்ற
 மனிதரில் பதரென்பர் காண் [பதர்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 28

காணவிடில் துயரப்பமேவை

இரவிகா னாவனசம் மாரிகா னாதபயிர்
 இந்துகா னாத குமுதம்
 ஏந்தல்கா னாநாடு கரைகள்கா னாஓடம்
 இன்சொல்கா னாவி ருந்து
 சுரபிகா னாதகன் றன்னைகா னாமதலை
 கோலைகா னாத வண்டு
 தோழர்கா னாநேயர் கலைகள்கா னாதமான்
 சோடுகா னாத பேடு
 குரவர்கா னாதசபை தியாகிகா னாவறிஞர்
 கொழுநர்கா னாத பெண்கள்
 கொண்டல்கா னாதமயில் சிறுவர்கா னாவா
 கோடைகா னாத குயில்கள் [ழ்வு
 வரவுகா னாதசெல விவையெலாம் புவிமீதில்
 வாழ்வுகா னாஇளமை யாம்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 29

வியாதி மூலங்கள்

கல்லினால் மயிரினால் மீ தூண் விரும்பலால்
 கருதிய விசாரத் தினால்
 கடுவழி நடக்கையால் மலசலம் அடக்கையா
 கனிபழங் கறிஉண்ண லால் [ல்
 நெல்லினால் உமியினால் உண்டபின் மூழ்க
 நிச்சிரைகள் இல்லாமை யால் [லால்

நீர்ப்பகையி னூல்பணிக் காற்றி லுடல் நோத
 நீடுசுரு கிலைஊற லால் [லால்
 மெல்லிநல் லார்கலவி அடிகம்உள் விரும்ப
 வீழ்மலஞ் சிக்குகையி னூல் [லால்
 மிகுசுமை யெடுத்தலால் இளவெயில் காய்த
 மெய்வாட வேலை செயலால் [லால்
 வல்லூரவி லேதயிர்கள் சருகா தீஉண்ணலால்
 வன்பிணிக் கிடமென்பர் காண்
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 30

சேத்தும் சாகாதவர்

அனைவர்க்கும் உபகாரம் ஆம்வாவி கூவம்உ
 டாக்கினோர் நீதி மன்னர் [ண்
 அழியாத தேவால யங்கட்டி வைத்துளோ
 அகரங்கள் செய்த பெரியோர் [ர்
 தனையொப்பி லாப்புதல்வ னைப்பெற்ற பேர்
 சமர்வென்ற சுத்த வீரர் [பொருது
 தரணிதனில் நிலைநிற்க எந்நாளும் மாறாத
 தருமங்கள் செய்த பேர்கள்
 கனவித்தை கொண்டவர்கள் ஓயாத கொ
 காவியஞ் செய்த கவிஞர் [டையாளர்
 கற்பினில் மிகுந்தஒரு பத்தினி மடந்தையை
 கடிமணஞ் செய்தோர்கள் இம் [க்
 மனிதர்கள் சரீரங்கள் போகினுஞ் சாகாத
 மனிதரிவர் ஆகும் அன்றோ
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 31

சாகாதிருந்துஞ் சேத்தவர்

மாறாத வறுமையோர் தீராத பிணியாளர்
 வருவேட் டகத்தில் உண்போர்

மனைவியை வழங்கியே சீவனஞ் செய்குவோ
 மன்னுமொரு ராச சபையில் [ர்
 தூரூக நிந்தைசெய் துய்குவோர் சிவிகைக
 சுமந்தே பிழைக்கின்ற பேர் [ள்
 தொலையா விசாரத் தழுந்துவோர் வார்த்
 சோர்வுபட லுற்ற பெரியோர் [தையில்
 வீரூக மனையாள் தனக்கஞ்சி வந்திடு
 வீருந்தினை ஒழித்து விடுவோர்
 வீம்புடன் செல்லாத விவகாரம் அதுகொ
 மிக்கசபை ஏறும் அசடர் [ண்டு
 மாறூக இவரெலாம் உயிருடன் செத்தசவம்
 ஆகியொளி மாய்வர் கண்டாய்
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 32

சிற்றும் பயன்படாதவர்

பதராசி லுங்கன விபூதிவினை விக்கும்
 பழமைபெறு சுவராசி லும்
 பலருக்கும் மறைவாகும் மாடுரிஞ் சிடும்மலம்
 பன்றிகட் குபயோக மாம்
 கதம்மிகு கடாஎன்னில் உழுதுபுவி காக்கும்
 கழுதையும் பொதி சுமக்கும் [வன்
 கல்லெனில் தேவர்களும் ஆலயமும் ஆம்
 கான்புற்று அரவ மனையாம் [பெருங்
 இதமிலாச் சவமாகி லுஞ்சிலர்க் குதவிசெயு
 இழிவுறு குரங் காயினும் [ம்
 இரக்கப் பிடித்தவர்க் குதவிசெயும் வாருகோ
 ஏற்றமா ளிகை விளக்கும் [ல்
 மத்மது மிகும்பரம லோபரால் உபகாரம்
 மற்றொருவ ருக்கு முண்டோ

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

33

உலுத்தர் இயல்பு

திரவியங் காக்குமொரு பூதங்கள் போல்ப
தேடிப் புதைத்து வைப்பார் [ணந்

சீலைநல மாகவுங் கட்டார்கள் நல்லமுது

செய்துணர் அறமுஞ் செயார்

புரவலர்செய் தண்டந் தனக்கும் வலுவாகப்

புகுந்திருட ருக்கும் ஈவார்

புலவரைக் கண்டவுடன் ஓடிப்பதுங்குவார்

புராணிகர்க் கொன்றும் உதவார்

விரகறிந் தேபிள்ளை சோறுகறி தினுமளவி

வெகுபணஞ் செலவாக லால் [ல்

விளையாடு கிழவனும் பிள்ளையே பிள்ளையெ

மிசுசெட்டி சொன்ன கதைபோல் [ன

வரவுபார்க் கின்றதே அல்லாது லோபியர்க

மற்றொருவ ருக்கீவ ரோ [ள்

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு

மலைமேவு குமரேச னே.

34

திருவாழ் இடங்கள்

கடவா ரணத்திலும் கங்கா சலத்திலும்

கமலா சனந் தன்னிலும்

காகுத்தன் மார்பிலும் கொற்றவர் இடத்தி

காலியின் கூட்டத்திலும் [லும்

நடமாடு பரியிலும் பொய்வார்த்தை சொல்

நல்லோ ரிடந்தன்னிலும் [லாத

நல்லசுப லகடிண மிகுந்தமனை தன்னிலும்

ரணசுத்த வீரர் பாலும்

அடர்கே தனத்திலும் சுயம்வரந் தன்னிலு

அருந்துளசி வில்வத் திலும் [ம்

அலர்தரு கடப்பமலர் தனிலும்இர தத்தி
 அதிககுண மான ரூப [லும்
 மடவா ரிடத்திலும் குடிக்கொண்டு திருமாத
 மாற திருப்பள் அன்றே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 35

மூதேவி வாழிடங்கள்

சோரமங் கையர்கள் நிசம் உரையார்கள் வா
 சூதகப் பெண்கள் நிழலில் [யினில்
 சூகையில் சூழ்தலுறு புகையில் களேபரம்
 சுடுபுகையில் நீசர் நிழலில்
 காரிரவில் அரசநிழ லில்கடா நிழலினோடு
 கருதிய விளக்கு நிழலில்
 காழுகரில் நிஷ்டையில் லாதவர் முகத்தில்
 கடுஞ்சினத் தோர் சபையினில்
 ஈரமில் லாக்களர் நிலத்தினில்இராத்திரியில்
 இழியுமது பானர் பாலில்
 இலைவேல் விளாநிழலில் நிதமழுக் கடைம
 ஏனம்நாய் அசம்கரத் தூள் [னையில்
 வாரிய முறத்தூள் பெருக்குதூள் மூதேவி
 மாற திருப்பள் என்பர்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 36

திருத்தினுந் திருந்தாமை

கட்டிஎரு விட்டுச் செழுந்தேனை வார்க்கினு
 காஞ்சிரங் கைப்பு விடுமோ [ங்
 கழுதையைக் கட்டிவைத் தோமம் வளர்க்கி
 கதிபெறுங் குதிரை ஆமோ [னுங்
 குட்டியர வுக்கழு தளித்தே வளர்க்கினும்
 கொடுவிடம் அலாது தருமோ

குக்கல்நெடு வாலுக்கு மட்டையைக் கட்டி
 கோண மலே நிமிருமோ [னும்
 ஒட்டியே குறுணிமை இட்டாலு நயமிலா
 யோனிகண் ஆகி வீடுமோ
 உலவுகன கர்ப்பூர வாடைபல கூட்டினும்
 உள்ளியின் குணமாறு மோ
 மட்டிகட் காயிரம் புத்திசொன் னாலும்அதி
 மார்க்கமரி யாதை வருமோ [ல்
 மயிலேறி வீளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலமேவு குமரேச னே. 37

குறிப்பறிதல்

மனத்தில் கடும்பகை முகத்தினால் அறியலா
 மாநிலப் பூடுக ளெலாம் [ம்
 மழையினால் அறியலாம் நல்லார்பொ லார்
 மக்களால் அறிய லாகும் [தமை
 கனமருவு குரரைச் சமரினால் அறியலாம்
 கற்றவொரு வித்துவா னைக்
 கல்விப்ர சங்கத்தி னாலறிய லாம்குணங்
 களைநடையி னாலறிய லாம்
 தனதகம் அடுத்தது பளிங்கினால் அறியலா
 சாதிசொல் லால் அறிய லாம் [ம்
 தருநீதி கேள்வியால் அறியலாம் பிணிகளை
 தாதுக்க ளால் அறிய லாம் [த்
 வனசவிக சிதவதன பரிபூரணானந்த
 வாலவடி வான வேல்
 மயிலேறி வீளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலமேவு குமரேச னே. 858538
 குணம் மாறமை
 குணமிலாத் துஷ்டமிரு கங்களையும் நயகு
 கொண்டிட்டுப் படுத்தி விடலாம் [ணம்

கொடியபல விடநோய்க ளரியாவுமெள வுத
 கொடுத்துத் திருப்பி விடலாம் [மது
 உணர்விலாப் பிரமராட் சசிமுதல் பேய்களை
 உகந்துகூத் தாட்டி விடலாம்
 உபாயத்தி னுல்பெரும் பறவைக்கு நற்புத்
 உண்டாக் கலாம்உயிர் பெறப் [தி
 பிணமதை எழுப்பலாம் அக்கினி சுடாமல்
 பெரும்புனல் எனச் செய்யலாம்
 பிணியையும் அகற்றலாம் காலதூ துவரை
 பின்புவரு கென்று சொல்லாம் [யும்
 மணலையுங் கயிறுத் திரிக்கலாம் கயவர்குணம்
 மட்டுந் திருப்ப வசமோ
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 39

இத்தீக்குணத்தோர் இவ்விலங்கு போல்வரெனல்
 தான்பிடித் ததுபிடிப் பென்றுமே லவர்புத்
 தள்ளிச்செய் வோர் குரங்கு [தி
 சபையில் குறிப்பறிய மாட்டாமல் நின்றவர்
 தாம்பயன் இலாத மரமாம்
 வீம்பினால் எளியவரை எதிர்பண்ணி நிற்கு
 வெறியர்குரை குமலி ஆவார் [மொரு
 மிகநாடி வருவோர் முகம்பார்த் திடாலோப
 மேன்மையில் லாத கழுதை [ர்
 சோம்பலொடு பெரியோர் சபைக்குள்படுத்தி
 தூங்கலே சண்டிக் கடா [டுந்
 குதுடன் அடுத்தோர்க் கிடுக்கனே செய்தி
 துஷ்டனே கொட்டு தேளாம் [டுந்
 மாம்பழந் தனைவேண்டி அந்நாளில் ஈசனை
 வலமாக வந்த முருகா

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே. 40

அற்பர் வாழ்வால் குணம் வேறுபதேல்
அற்பர்க்கு வாழ்வுசந் றதிகமா னுல்விழிக்
கியாவருரு வுந்தோன் றிடா
தண்டி நின் தேநல்ல வார்த்தைகள் உரைத்
அவர்செவிக் கேறி டாது [தாலும்
முற்பகூ மாண்பேர் வருகினும் வாருமென
மொழியவும் வாய் வரர்து
மோதியே வாதப் பிடிப்புவந் ததுபோல
முன்காலை அகல வைப்பார்
விற்பனம் மிகுத்தபெரி யோர்செய்தி சொன்
வெடுவெடுத் தேசி நிற்பார் [னாலும்
விருதா மகத்துவப் பேயது சவுக்கடி
விழும்போது தீரு மென்பார்
மல்புயந் தனில்நீப மாலையணி லோலனே
மார்பனே வடிவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே. 41

இத்தீங்குளோர் இக்கோள் போல்வரெனல்
அன்னை தந் தையர்புத்தி கேளாத பிள்ளை
அஷ்டமச் சனியாகு வான் [யோ
அஞ்சாம லெதிர்பேசி நிற்குமனை யாள்வா
அங்காரகச் சன்ம மாம் [க்கில்
தன்னை மிஞ் சிச்சொன்ன வார்த்தைகே ளா
சந்திராஷ்ட டகமென்ன லாம் [அடிமை
தன்பங்கு தாவென்று சபையேறு தம்பியோ
சார்ந்தசன் மச்சூரி யன்
நன்னயமி லாதவஞ் சனைசெய்த தமையன்
ரூமிடத் தில்வியா ழும் [மூன்

நாடொறும் விரோதமிடு கொண்டோன்கொ
 ராகுகே துக்க ளெனலாம் [டுத்துளோன்
 மன்னயனை அன்றுசிறை தனிலிட்டு நம்பற்
 மந்திரம் உரைத்த குருவே [கு
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 42

நல்லினஞ் சேர்பயன்

சந்தன விருஷத்தை அண்டிநிற் கின்றபல
 தருவுமவ் வாசனை தரும்
 தங்கமக மேருவை அடுத்திடுங் காக்கையுஞ்
 சாயல்பொன் மயமே தரும்
 பந்தமிகு பாலுடன் விளாவிய தணீரெ
 பால்போல் நிறங்கொடுக் கும் [லாம்
 படிகமணி கட்டுளே நிற்கின்ற வடமுமப்
 படியே குணங்கொடுக் கும்
 அந்தமிகு மரகதக் கல்லைத் தரித்திழில்
 அடுத்ததும் பசுமை யாகும் [யின்
 ஆனபெரி யோர்களொடு சகவாசம் அதுசெ
 அவர்கள் குணம் வருமென்பர் காண்
 மந்தர நெடுங்கிரியின் முன்கடல் கடைந்த
 மருகமெய்ஞ் ஞான முருகா [அரி
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே 43

வலியோரையும் ஊழ்விடாமை

அன்றுமுடி சூடுவ திருக்கராகு ராமன்முன்
 அருங்கா டுறைந்த தென்ன
 அண்டரெல் லாமமிர்தம் உண்டிடப் பரம
 காலம் லபித்த தென்ன [னுக்
 வென்றிவரு தேவர்கிறை மீட்டநீ களவில்
 டிச்சியைச் சேர்ந்த தென்ன [வே

மேதினி படைக்குமய் னுக்கொரு சிரம்போ
 வெஞ்சிறையி லுற்ற தென்ன [கி
 என் றுமொரு பொய்சொலா மன்னவன்விலை
 தென்ன காண் வல்லமையினால் [போன
 எண்ணத்தி னாலொன்றும் வாராதுபரமசி
 எத்தனப்படி முடியு மரம் [வன்
 மன்றுதனில் நடனமிடு கங்கா தரன்பெற்ற
 வரபுத்ர வடிவேல வா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 44

பெரியோர் வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்தோர்
 தந்தைதாய் வாக்கியபரி பாலனஞ் செய்தவன்
 தசரத குமார ராமன்
 தமையனருள் வாக்கியபரி பாலனஞ் செய்
 தருமனுக் கிளைய நால்வர் [தோர்கள்
 சிந்தையில் உணர்ந்துகுரு வாக்கியபரி பால
 செய்தவன் அரிச்சந் திரன் [னஞ்
 தேகியென் றோர்க்கில்லை எவ்வாக்கிய பாலன
 செய்தவன் தான கர்னன் [ஞ்
 நிந்தைதவிர்வாக்கியபரி பாலனஞ்செய்தவன்
 நீள்பெல மிகுத்த அநுமான்
 நிறையுடன்பத்தாவின் வாக்கியபரி பாலனம்
 நிலத்தினில் நளாயினி செய்தாள்
 மந்தைவழி கோயில்குள முங்குலவு தும்பி
 மகிழ்தர உகந்த துணைவா [முகன்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 45

முயற்சியின் மிக்கது ஊழெனல்
 வங்காளம் ஏறுகினும் வாருகோல் ஒருகாசு
 மட்டன்றி அதிக மாமோ

வான் ஏறி உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி
 வண்ணப் பருந்தாகு மோ
 கங்கா சலந்தன்னில் சூழ்கினும் பேய்ச்சு
 காய்நல்ல சுரை ஆகுமோ [ரைக்
 கடலுக்குள் நாழியை அழுக்கியே மொண்டி
 காணுமோ நால்நாழி தான் [டிற்
 ஐங்காதம் ஓடினுந் தன்வினைகள் தன்னை
 அடையாமல் நீங்கி விடுமோ [டே
 யாரிடஞ் சென்றாலும் வெகுதொலைகள் சுற்
 அமைத்தபடி அன்றி வருமோ [றினும்
 மங்காத செந்தமிழ்க் கொண்டுநக் கீரர்க்கு
 வந்ததுயர் தீர்த்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேசனே. 46

இடும்பால் அழிவு

சூரபத்மன் பெலமும் இராவணன் தீரமும்
 துடுக்கான கஞ்சன் வலியும்
 துடியான இரணியன் வரப்ரசா தங்களுந்
 தொலையாத வாலி திடமும்
 பாரமிகு துரியோத னைநூற் றுவரது
 பராக்கிரமமும் மது கைடவர்
 பாரிப்பும் மாபெலிதன் ஆண்மையுஞ் சோ
 பாங்கிலுறு வல்லமைக ளும் [முகன்
 ஏரணவு சேகன் கனதையுந் திரிபுரர்
 எண்ணமுந் தக்கன் எழிலும்
 இவர்களது சம்பத்தும் நின்றவோ அவர
 இடும்பால் அழிந்த தன்றோ [வர்
 மாரணக் கண்ணால் எரித்தருள் சிவந்தந்த
 வரபுத்ர வடி வேலவா

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

47

நட்பு நிலை

மாமதியில் முயலான ததுதேய்வுழித்தேய்ந்
வளருமப் போது வளரும் [து
வாவிதனில் ஆம்பல்கொட் டிகளதனில்நீர்
வற்றிடும் பெருகில் உயரும் [வற்றில்
பூமருவு புதல்பூடு கோடையில் தீய்ந்திடும்
பொங்குகா லந் தழைக்கும்
புண்டரிகம் இரவிபோம் அளவில் குவிந்தி
போதுதய மாகில் மலரும் [டும்
தேமுட லிளைக்கிலுயிர் கூடவும்இளைக்குமது
தேறிலுயி ருஞ்சிறக் குஞ்
சேர்ந்தோர்க் கிடுக்கணது வந்தாலும் நல்
சினேகமிப் படியாகு மே [லோர்
வாமன சொரூபமத யானைமுக னுக்கிளைய
வாலகுரு பரவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

48

கைப்பலனும் அவை

பருவத்திலே பெற்ற சேயும் புரட்டாசி
பாதிசம் பாநடுகை யும்
பலமினிய ஆடிதனில் ஆனைவால் போலவே
பயிர்கொண்டு வரு கரும்பும்
கருணையொடு மிக்கநா னயமுளோர் கையி
கடன் இட்டு வைத்த முதலும் [னில்
காலமது நேரில் தனக்குறுதி யாகமுன்
கற்றுணர்ந் திடுகல்வீ யும்
விருதாச ரைக்கண்டு பழகிய சினேகமும்
வீவேகிகட் குபகார மும்

வீண் அல்ல இவையெலாங் கைப்பலன தாக
 விர்த்தியாய் வருமென்பர் காண் [அபி
 மருஉலா வியநீப மாலையுந் தண்தரள
 மாலையும் புனைமார்ப னே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 49

சமயத்துக்கு உதவாதவை

கல்லாது புத்தகந் தனிலெழுதி வீட்டினில்
 கட்டிவைத் திடுவித்தை யும்
 காலங்களுக் குதவ வேண்டுமென் றன்னியன்
 கையில் கொடுத்தபொரு ளும்
 இல்லாளை நீங்கியே பிறர்பாரி சதமென்
 றிருக்கின்ற குடிவாழ்க் கையும்
 ஏறுமா றுகவே தேசாந் தரம்போய்
 இருக்கின்ற பிள்ளை வாழ்வும்
 சொல்லான தொன்றுமவர் மனமானதொன்
 சொல்லும்வஞ் சகர் நேசமும் [றுமாச்
 சுகியமா யுண்டென் றிருப்பதெல் லாந்தரு
 துரிதத்தில் உதவாது காண் [ண
 வல்லான கொங்கைமட மாதுதெய் வாளை
 வள்ளிபங் காள நேயா [குற
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 50

தீரும்ப மாட்டாதவை

ஆடரவின் வாயினில் அகப்பட்ட தவளையும்
 ஆனைவா யிற் கரும்பும்
 அரிதான கப்பலில் பாய்மரக் காற்றினில்
 அகப்பட்டு மெலி காக்கையும்
 நாடறிய வேதாரை வார்த்துக் கொடுத்த
 நமன்கைக்கு ளான உயிரும் [அம்

நலமாக வே அணை கடந்திட்ட வெள்ளமு
 நாய்வேட்டை பட்டமுச லும் [ம்
 தேடியுண் பார்வைக்கு ளானபல உடைமை
 தீவாதை யான மனையும் [யும்
 திரள்கொடுங் கோலரசர் கைக்கேறு பொரு
 திரும்பிவா ராவென்பர் காண் [ளும்
 மாடமிசை அன்னக் கொடித் திரள்கொள்
 சோணடு வாழவந் திடுமுதல்வனே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 51

இதினுமிது நன்றென்பவை

கடுகடுத் தாயிரம் செய்குவதில் இன்சொலா
 களிகொண் டழைத்தல் நன்று [ல்
 கனவேள்வி ஆயிரஞ் செய்வதில் பொய்யு
 கருத்தொடு சொலாமை நன்று [ரை
 வெடுவெடுக் கின்றதோர் அவ்வேகி உறவி
 விவேகியொடு பகைமை நன்று [னில்
 வெகுமதிக ளாயிரஞ் செய்வதின் அரைக்
 வேகைகண் டுதவல் நன்று [காசு
 சடுதியிற் பக்குவஞ் சொல்லுங் கொடைக்
 சற்றுமிலை என்னல் நன்று [கிங்கு
 சம்பத் துடன்பிணியில் மெலிகுவதில் நோ
 தாரித்தி ரியநன்று காண் [யற்ற
 மடுவினில் கரிஓல மென்னவந் தருள்செய்த
 மால்மருக னான முதல்வா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 52

பல கூடினும் ஒன்றற்கு ஈடாகாதவை
 தாரகைக ளொருகோடி வானத்தி ருக்கினு
 சந்திரற் கீடா குமோ [ஞ்

தாருவில் கொடிதொனிகள் பலகூடி னாலு
 தம்பட்ட ஓசை ஆமோ [மொரு
 கோரமிகு பன்றியின் சூட்டிபல கூடினொரு
 குஞ்சரக் கன்றாகு மோ
 கொட்டிமலர் வாவியில் பலகூடி னாலுமொ
 கோகனக மலராகு மோ [ரு
 பாரமிகு மாமலைகள் பலகூடி னாலுமொரு
 பைம்பொன்மக மேரு ஆமோ
 பலனிலாப் பிள்ளைக ளனேகம் பிறந்தும்வி
 பன்னொருவ னுக்கு நிகரோ [ற்
 வாரணக் கொடியொரு கரத்திற் பிடித்தொ
 வடிவேல் அணிந்த முருகா [ன்றில்
 மயிலேறி விளையாடு சுகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 53

அருமை யறிதல்

மணமலை அருமையைப் புனைபவர்க ளே
 மட்டிக் குரங் கறியுமோ [யறிவர்
 மக்களுடை அருமையைப் பெற்றவர்க ளே
 மலடிதான் அறிவ துண்டோ [யறிவர்
 கணவருடை அருமையைக் கற்பான மாதறி
 கணிகையா னவள் அறிவளோ [வள்
 கருதுமொரு சந்தியின் பாண்டமென் பதை
 களவான நாயறியு மோ [வருங்
 குணமான கிளியருமை தனைவளர்த் தவரறி
 கொடியபூ னையும் அறியுமோ [வர்
 குலவுபெரி யோரருமை நல்லோர்களேயறி
 கொழுடர் தாமறிவ ரோ [வர்
 மணவாள நீயென்று குறவள்ளி பின்தொ
 வனமுடு தழுவும் அழகா [டா

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே.

54

தீச்சார்பாற் பயன்படாதவை

மடுவினில் கஞ்சமலர் உண்டொருவர் அணு
வன்முதலை அங்கிருக் கும் [காமல்

மலையினில் தேனுண்டு சென்றொருவர் கிட்

மருவியதில் வண்டிருக் கும் [டாமல்

நெடுமைதிகழ் தாழைமலர் உண்டொருவர்

நீங்காத முள்ளிருக் கும் [அணுகாமல்

நீடுபல சந்தன விருகமுண் டணுகாது

நீளரவு சூழ்ந்திருக் கும்

குடிமல்கி வாழ்கின்ற வீட்டினில் செல்லாது

குரைநாய்க ளங்கிருக் கும்

கொடுக்குந் தியாகியுண் டிடையூறு பேசுந்

கொடும்பாவி உண்டு கண்டாய்

வடுவையுங் கடுவையும் பொருவுமிரு கண்

வள்ளிக் குகந்த கணவா [ணிகுற

மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு

மலைமேவு குமரேச னே.

55

வேசையர் இழிவு

பூவில்வே சிகள்வீடு சந்தைப் பெரும்பேட்

புனைமலர் படுக்கை வீடு [டை

பொன்வாசல் கட்டில்பொது அம்பலம் உடு

பொருவில்சூ தாடு சாலை [த்ததுகில்

மேவலா கியகொங்கை கையாடு திரள்பந்து

விழிமனங் கவர் தூண்டி லாம்

மிக்கமொழி நீர்மே லெழுத்ததிக மோக

மின்னலிரு தொடைசர்ப்ப மாம் [மொரு

ஆவலா கிய அல்கு லோதண்டம் வாங்குமிட

அதிகபட மாமனது கல் [ம்

அமிர்தவா யிதழ்சித்ரா சாலையெச் சிற்சூழி
 அவர்க்காசை வைக்க லாமோ
 மாவடிவு கொண்டே ஒளித்தவொரு சூரனை
 வதைத்தவடி வேலா யுதா
 மயிலேறி விளையாடு சுகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 56

கலிகாலக் கோமை

தாய்புத்தி சொன்னால் மறுத்திடுங் காலமுய
 தந்தையைச் சீறு காலஞ் [ர்
 சற்குருவை நிந்தைசெய் காலமெய்க் கடவு
 சற்றுமெண் ணாத காலம் [ளைச்
 பேய்தெய்வ மென்றுப சரித்திடுங் காலம்
 புரட்டருக் கேற்ற காலம்
 பெண்டாட்டி வையினுங்கேட்கின்ற காலம்
 நற்பெரியோர் சொல் கொளாத காலம்
 தேய்வுடன் பெரியவன் சிறுமையுறு கால
 சிறியவன் பெருகு காலம் [மிகு
 செருவில்விட் டோடினோர் வரிசைபெறு கா
 லம்வசை செப்புவோர்க் குதவு காலம்
 வாய்மதம் பேசிவிடும் அனியாய காரர்க்கு
 வாய்த்தகலி காலம் ஐயா
 மயிலேறி விளையாடு சுகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 57

அவரவர்க்கு உரியவை

கல்வியொடு கனமுறச் சபையின்மேல் வட்
 காணவைப் போன் பிதாவாம் [டமாக்
 கற்றுணர்ந்தே தனது புகழால் பிதாவைப் ப்ர
 காசஞ்செய்வோன் புத்திரன்

செல்வமிசு கணவனே தெய்வமென் றனுதி
 சிந்தைசெய் பவள் மனைவியாம் [னஞ்
 சிநேகிதன் போலவே அன்புவைத் துண்
 செப்புமவ னேசோ தரன் [மைமொழி
 தொல்வள மிசுந்தநூற் கரைதொரிந் துறு
 சொல்லுமவ னேசுவனும் [திமொழி
 சொன்னநெறி தவறாமல் வழிபாடு செய்து
 துய்யனே இனிய சீஷன் [வரு
 வல்லீரக மிஞ்சுகர குஞ்சரி உடன்குறவர்
 வஞ்சியை மணந்த கணவா
 மயிலேறி வீளையாடு சுகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

58

சிறுமையிற் பெருமை

சேற்றில் பிறந்திடுங் கமலமலர் கடவுளது
 திருமுடியின் மேலிருக் குந்
 திகழ்சிப்பி உடலில் சனித்தமுத் தரசரது
 தேகத்தின் மேலிருக் கும்
 போற்றியிடு பூச்சியின் வாயின் நூல் பட்டெ
 பூசைக்கு நேச மாகும் [ன்று
 புகலரிய வண்டெச்சி லானதேன் தேவர்கொ
 புனிதஅபி டேக மாகும் [ள்
 சாற்றிய புலாலொடு பிறந்தகோ ரோசனை
 சவாதுபுழு கனைவர்க்கு மாம்
 சாதியீ னத்தில் பிறக்கினுங் கற்றோர்கள்
 சபையின்மேல் வட்டம் அன்றோ
 மாற்றிச் சரத்தினை விபூதியால் உடல்குளிர்
 வைத்தமெஞ் ஞான முதலே
 மயிலேறி வீளையாடு சுகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

59

சேயத் தகாதவை

தான் ஆ சரித்துவரு தெய்வமிது என்று
 சத்தியஞ் செயில்வி டாது [பொய்ச்
 தன்வீட்டி லேற்றிய விளக்கென்று முத்தந்
 தனைக்கொடுத் தாலது சுடும்
 ஆனாலும் மேலவர்கள் மெத்தவுந் தனதெ
 றடாதுசெய்யிற் கெடுதி யாம் [ன்
 ஆனைதான் மெத்தப் பழக்கமா னாலுஞ்செ
 யாதுசெய் தாற்கொன் றிடும்
 தீனான தினிதென்று மீதுண் விரும்பினால்
 தேகபீ டைகளே தருஞ்
 செகராசர் சனுவுென்ன ஏலாத காரியம்
 செய்தால் மனம்பொருர் காண்
 வானாடு புகழுமொரு சோனாடு தழையஇவ
 வந்தவ தரித்த முதலே [ண்
 மயிலேறி வினையாடு குகனைபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 60

நவே நிலைமை

வந்தவீவ காரத்தி லினியபரி தானங்கள்
 வருமென்றும் நேச ரென்றும்
 வன்பகைஞ ரென்றும் அய லோரென்றும்
 வானென்றும் ஏழையென்றும் [மிக்கதன
 இந்தவகை யைக்குறித் தொருபகை பாத
 எள்ளள வுரைத்தி டாமல் [மோர்
 எண்ணமுட னேலிகித புத்தியொடு சாகழிக்
 ஏற்கச்ச பாச மதமாம் [கும்
 முந்தஇரு தலையுஞ் சமன்செய்த கோல்போ
 மொழிந்திடில் தர்மமது காண் [ல்
 முனைவீம னுடல்பாதி மிருகந் தனக்கென்
 முந்தருமர் சொன்ன தலவோ [று

மைந்தனென அன்றுமை முலைப்பால் கொ
வளர்ந்தருள் குழந்தை வடிவே[டுத்திட
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே. 61

பகஷ் பாதம்

ஓரவிவ காரமா வந்தவர் முகம்பார்த்
துரைப்போர் மலைக்குரங் காம்
உயர்வெள் ளெருக்குடன் முளைத்துவிடும்
உறையுமூர் பாழ்நத்த மாம் [அவரில்லம்
தாரணியி லிவர்கள்கிளை நெல்லியிலை போலு
சமானமா எழுபிறப் புஞ் [குஞ்
சந்ததியி லாதுழல்வர் அவர்முகத் தினின்
தையலே குடியி ருப்பாள் [மூத்த
பாரமிவ ரென்றுபுவி மங்கையும் நடுங்குவா
பழித்ததுர் மரண மாவார் [ள்
பகர்முடிவீ லேரவுர வாதிநர கத்தனு
பவப்பெரெப் போது மென்பார்
வாரமுடன் அருணகிரி நாதருக் கனுபூதி
வைத்தெழுதி யருள் குருபரா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே. 62

ஒன்றிலாமையாற் சிறவாதவை

கொங்கையில் லாதவட் கெத்தனைப் பணியு
கூடினும் பெண்மை யில்லை [டைமை
கூறுநிறை கல்வியில் லாமலெத் தனைகவி
கூறினும் புலமை யில்லை [தை
சங்கையில் லாதவர்க் கெத்தனை விவேகந்
தரிக்கினுங் கனதை யில்லை
சட்கவை பதார்த்தவகை உற்றுலும் நெய்
சாதமுந் திர்த்தி யில்லை [யிலாச்

பங்கயம் இலாமலெத் தனைமலர்கள் வாவி
 பாரித்தும் மேன்மை யில்லை [யில்
 பத்தியில் லாமல்வெகு நியமமாய் அர்ச்சனை
 பண்ணினும் பூசை யில்லை [கள்
 மங்கையர் இலாமனைக் கெத்தனை அருஞ்
 வரினுமில் வாழ்க்கை இல்லை [செல்வம்
 மயிலேறி விளையாடு குகனைபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 63

அளவு படாதவை

வாரி ஆ முத்தையும் புனலெறியும் அலைகளை
 மாணிடர்கள் சன்னத்தையும் [யும்
 மன்னவர்கள் நினைவையும் புருஷர்யோகங்
 வானின்உயர் நீளத்தையும் [களையும்
 பாரிலெழு மணலையும் பலபிரா ணிகளையும்
 படியாண்ட மன்னவரை யும்
 பருப்பதத் தின்நிரையும் ஈசுரச் செயலையும்
 பனிமாரி பொழி துளியை யும்
 சீரிய தமிழ்ப்புலவர் வாக்கிலெழு கவியையு
 சித்தர்தம துள்ளத்தையும் [ஞ்
 தெரிவையர்கள் சிந்தையையும் இவ்வள
 தெரிந்தள விடக்கூடு மோ [வெணும்படி
 வாரிச மடந்தைகுடி கொண்டநெடு மாலுக்
 மருகனென வந்த முருகா [கு
 மயிலேறி விளையாடு குகனைபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 64

பிறர்மனை நயத்தல்

தந்தாரம் அன்றியே பரதார மேல்நினைவு
 தனைவைத்த காழு கர்க்குத்
 தையயில்லை நிசமில்லை வெட்கமில்லை சமரி
 தைரியஞ் சற்று மில்லை [னில்

அந்தார மில்லைதொடர் முறையில்லை நிலை
 அறிவில்லை மரபு மில்லை யில்லை
 அறமில்லை நிதியில்லை இரவினில் தனிவழி
 கச்சமோ மனதி லில்லை [க்
 நந்தாத சனமில்லை இனமில்லை எவருக்கும்
 நட்பில்லை கனதை யில்லை [திபெறும்
 நயமில்லை இளமைதனில் வலிமையிலை முத்
 ஞானமில்லை என்பர் கண்டாய்
 மந்தார பரிமள சுகந்தாதி புனையுமணி
 மார்பனே அருளா ளனே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 65

மானம் விடாமை

கனபாரம் ஏறில் பிளந்திடுவ தன்றியே
 கல்தூண் வளைந்தி டாது
 கருதலர்களா லுடைந் தாலும்உயிர் அளவி
 கனசூரன் அமரில் முறியான் [லே
 தினமோர் இடுக்கண்வந் துற்றாலும் வேங்
 சீவனள விற்கொ டாது [கைதோல்
 திரமான பெரியோர் சரீரங்கள் போகினுஞ்
 செப்புமுறை தவறி டார்கள்
 வனமேறு கவரிமான் உயிர்போகும் அளவு
 மயிரினென் றுங்கொ டாது [ந்தன்
 வாராத ஆபத்து வருகினுங் கற்புடைய
 மாதுநிறை தவறி நடவாள்
 மனதார உனதடைக் கலமென்ற கீரற்கு
 வன்சிறை தவிர்த்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 66

திருவருட் சிறப்பு

திருமகள் கடாக்ஷமுண் டானால் எவர்க்குஞ்
 சிறப்புண்டு கனதை யுண்டு
 சென்றவழி எல்லாம் பெரும்பாதை ஆய்வி
 செல்லாத வார்த்தை செல்லும் [டுஞ்
 பொருளொரு துரும்புமரி யாதையாஞ் செ
 புகல்பெருக் காறு போலாம் [ல்வமே
 புவியின்முன் கண்டுமதி யாதபேர் பழகின
 போலவே நேசம் ஆவார் [வர்
 பெருமையொடு சாதியில் உயர்ச்சிதரும் அ
 பேரும்ப்ர திஷ்டை உண்டாம் [னுதினம்
 பிரியமொடு பகையாளி கூடஉற வாகுவான்
 பேச்சினில் பிழை வராது
 வருமென நினைத்தபொருள் கைகூடி வரும்
 வல்லமைகள் மிகவும் உண்டாம் [அதிக
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 67

நட்பு நீலை

கதிரவன் உதிப்பதெங் கேநளிநம் எங்கே
 களித்துள மலர்ந்த தென்ன
 கார்மேகம் எங்கே பசுந்தோகை எங்கே
 கருத்தில்நட் பான தென்ன
 மதியம்எங் கேபெருங் குமுதம்எங் கேமுக
 மலர்ந்துமகிழ் கொண்ட தென்ன
 வல்லிரவு விடிவதெங் கேகோழி எங்கே
 மகிழ்ந்துகூ விடுதல் என்ன
 நிதியரசர் எங்கே இருந்தாலும் அவர்க
 நேசமொன் ருயி ருக்கும் [ளொடு
 நீதியிடு நல்லோர்கள் எங்கிருந் தாலும் அ
 நிறைபுகழ் மறவார்கள் காண் [வர்

மதிலுடன் கோபுரமும் வாவிடும் புடைசூழ
 மருவு சோண்ட டதிபனே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 68

காலம் அறிதல்

காகம் பகற்காலம் வென்றிடுங் கூகையைக்
 கனகமுடி அரசர் தாமுங்
 கருதுசய காலமது கண்டந்த வேளையில்
 காரிய முடித்து விடுவார்
 மேகமுங் கார்காலம் அதுகண்டு பயிர்விளைய
 மேன்மேலு மாரி பொழியும்
 மிக்கான அறிவுளோர் வருதருண காலத்தில்
 மிடியாள ருக்குதவு வார்
 நாகரிகம் உறுகுயில் வசந்த காலத்திலே
 நலமென் றுகந்து கூவும்
 நல்லோர் குறித்ததைப் பதராமல் அந்தந்த
 நாளையில் முடிப்பர் கண்டாய்
 வாகனைய காலகல் மாலேபுல் எனும்உலக
 வாடிக்கை நிசம்அல்ல வோ
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 69

இடன் அறிதல்

தரையதனில் ஓடுதேர் நீள்கடலில் ஓடுமோ
 சலதிமிசை ஓடு கப்பல்
 தரைய்தில் ஓடுமோ தண்ணீரில் உறுமுதலை
 தன்முன்னே கரி நிற்குமோ
 விராமலர் முடிப்பரமர் வேணிஅர வினை
 மிகுகருட னாலா குமோ [வெல்ல
 வேங்கைகள் இருக்கின்ற காடுதனில் அஞ்சா
 வேறொருவர் செல்ல வசமோ [மல்

துரைகளைப் பெரியோரை அண்டிவாழ்வோ
 துஷ்டர்பகைஎன்னசெய்யுந் [ர்தமைத்
 துணைகண்டேசரிடம் அறிந்ததுசேர்என்றொள
 சொன்னகதை பொய்யல்லவே [வை
 வரைஊது மாயனை அடுத்தலால் பஞ்சவர்க
 வன்போர் செய்த்த தன்றோ [ள்
 மயிலேறி விளையாடு சுகனைபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 70

யாக்கை நிலையாமை

மனுநல்மாந் தாதாமுன் ஆனவர்கள் எல்லா
 மண்மேல் இருந்து வாழ்ந்து [ரும்
 மடியா திருந்தபேர் இல்லை அவர் தேடியதை
 வாரிவைத் தவரு மில்லை
 பனியதனை நம்பியே ஏர்பூட்டு கதையெனப்
 பாழான உடலை நம்பிப்
 பார்மீதில் இன்னம்வெகு நாளிருப்போம்
 பஸ்கோடி நினைவை எண்ணி [என்று
 அனிதமாய் விருதாவில் மாய்வதே அல்லா
 அன்பாக நிற்பதத்தை [மல்
 அர்ச்சித்து முத்திபெறல் வேண்டுமென் றெ
 ஆசைவலை யிற்சுழலு வார் [ண்ணார்கள்
 வனிதையர்கள் காம விகாரமே பகையாகும்
 மற்றுமொரு பகைமை உண்டோ
 மயிலேறி விளையாடு சுகனைபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 71

வேட்டகத் திகழ்ச்சி

வேட்டகந் தன்னிலே மருகன்வந் திடும்
 மேன்மேலும் உப சரித்து [அளவில்
 விருந்துகள் சமைத்துநெய் பால்தயிர் பதா
 வேண்டுவ எலாம் அமைப்பார் [ர்த்தவகை

ஊட்டமிகு வர்க்கவகை செய்திடுவார் தைல
 றுதியாய் முழுகுவிப் பார் [மிட்
 ஓயாது தின்னவே பாக்கிலை கொடுத்திடுவர்
 உற்றநாள் நாலாகி லோ
 நாட்டம்ஒரு படி இறங் குவதுபோல் மரியா
 நாளுக்குநாள் குறைவு றும் [தை
 நகைசெய்வர் மைத்துனர்கள் அலுவல்பார்
 நாணுமல் மாமி சொல்வாள் [போஎன்று
 வாட்டமனை யானொரு தரும்பாய் மதிப்ப
 மட்டியினும்மட்டி அன்றோ[ள் அவன்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.. 72

சேல்வம் நிலையாமை

ஓடமிடும் இடமது மணல்சுடுஞ் சுடுமிடமும்
 ஓடமிக வேநடக் கும்
 உற்றதோர் ஆற்றின்மடு மேடாகும் மேடெ
 உறுபுனல்கொள் மநவாயிடும் [லாம்
 நாடுகா டாகும்உயர் காடுநா டாகிவிடும்
 நவில்சகடு மேல்கீழ் தாய்
 நடையுறுஞ் சந்தைபல கூடும்உட னேகலை
 நல்நிலவும் இருளாய் விடும் [யும்
 நீடுபகல் போய்பின் பிரவாகும் இரவுபோய்
 நிறைபகல் போதாய் விடும்
 நிதியோர் மிடித்திடுவர் மிடியோர்செழித்தி
 நிசமல்ல வாழ்வு கண்டாய் [டுவர்
 மாடுமனை பாரிசனம் மக்கள்நிதி பூஷணம்
 மருவுகன வாகும் அன்றோ
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.. 73

பிறந்தாற் பெறுபெறு

சடமென் நெடுத்தால் புவிக்குநல் லவனெ
 தன்பேர் விளங்க வேண்டும் [ன்று
 சதிருடன் இல்லாது மெஞ்ஞானி என்றவ
 தரிக்கவே வேண்டும் அல்லால்
 திடம்இனிய ரணசூர வீரனிவன் என்னவே
 திசைமெச்ச வேண்டும் அல்லால்
 தேகியென வருபவர்க் கில்லையென் னாமலே
 செய்யவே வேண்டும் அல்லால்
 அடைவுடன் பலகல்வி ஆராய்ந்து வித்து
 ஆகவே வேண்டும் அல்லால் [வான்
 அறிவால் துரைமக்கள் ஆகவர வேண்டும்
 அதிகபூ பாலர் ஐயா [இவர்
 வடகுவடு கிடுகிடென எழுகடலும் அலையெ
 மணிஉரகன் முடிகள் நெரிய [றிய
 மயிலேறி வீளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 74

வேசை நீந்தை

தேடித்தம் வீட்டில் பணக்காரர் வந்திடில்
 தேகசீ வன்போல வே
 சினேகித்த உம்மையொரு பொழுதுகா னா
 செல்லுறா தன்னம் என்றே [விடில்
 கூடிச் சுகிப்பரென் ஆசையுன் மேலென்று
 கூசாமல் ஆணை இடுவார்
 கொங்கையை வெடிக்கப் பிடிக்கக் கொடுத்தி
 கொடுப்பர்சும் பனம் உகப்பர் [தழ்
 வேடிக்கை பேசியே கைமுதல் பறித்தபின்
 வேறுபட நிந்தை செய்து
 விடவிடப் பேசுவார் தாய்கலக மூட்டியே
 விட்டுத் துரத்தி விடுவார்

வாடிக்கை யாய்இந்த வண்டப் பரத்தையர்
மயக்கத்தை நம்ப லாமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே. 75

இதற்கு இது உறுதியெனல்
கைக்குறுதி வேல்வில் மனைக்குறுதி மனையா
கவிக்குறுதி பொருளடக் கம் [ள்
கன்னியர் தமக்குறுதி கற்புடைமை சொற்கு
கண்டிடில் சத்ய வசனம் [றுதி
மெய்க்குறுதி முன்பின் சபைக்குறுதி வித்வ
வேசையர்க் குறுதி தேடல் [சனம்
வீரகருக் குறுதிபெண் மூப்பினுக் குறுதிஊ
வீரருக் குறுதி தீரம் [ண்
செய்க்குறுதி நீர் அரும் பார்க்குறுதி செங்
செழும்படைக் குறுதி வேழம் [கோல்
செல்வந் தனக்குறுதி பிள்ளைகள் நகர்க்குறு
சேர்ந்திடுஞ் சர்ச்ச னர்களாம் [தி
மைக்குறுதி யாகிய விழிக்குற மடந்தைசுர
மங்கை மருவுந் தலைவனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
மலைமேவு குமரேச னே. 76

வறுமையிற் சிறுமை
வறுமைதான் வந்திடில் தாய்பழுது சொல்
மனையாட்டி சற்றும் எண்ணாள் [லுவாள்
வாக்கில் பிறக்கின்ற சொல்லெலாம் பொல்
வசனமாய் வந்து விளையும் [லாத
சிறுமையொடு தொலையா விசாரமே அல்லா
சிந்தையில் தைரிய மில்லை [து
செய்யசபை தன்னிலே சென்றுவர வெட்க
செல்வரைக் காணில் நாணும் [மாம்

உறுதிபெறு வீரமுங் குன்றிடும் விருந்துவ
 உயிருடன் செத்த பிணமாம் [ரில்
 உலகம் பழித்திடும் பெருமையோர் முன்பு
 ஞெருவரொடு செய்தி சொன்னால் [சென்
 மறுவசன முஞ்சொலார் துன்பினில் இன்ப
 வந்தணுகி டாதருளு வாய் [ம்இது
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 77

தீச்சார்பால் நன்மை இழப்பு
 ஆனை தண் ணீரில் நிழல் பார்த்திடத் தவளை
 றங்கே கலக்கி உலவும் [சென்
 ஆயிரம் பேர்கூடி வீடுகட் டிடில்வதம்
 அறைகுறளு முடனே வரும்
 ஏனை நற் பெரியோர்கள் போஜனஞ் செயும
 ஈக்கிடந் திசைகேட தாம் [ளவில்
 இன்பமிகு பசவிலே கன்றுசென் றூட்டுதற்
 கினியகோன் அதுதடுக் கும்
 சேனைமன் னவரென்ன கருமநிய மிக்கினு
 சிறியோர் களால் குறைபடுஞ் [ஞ்
 சிங்கத்தை யும்பெரிய ரிஷபத்தை யும்பகை
 செய்ததொரு நரியல்ல வோ [மை
 மாணையுந் திகழ்தெய்வ யானையுந் தழுவும
 மார்பனே அருளா ளனே [ணி
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 78

இடையூறுற்றும் பயன்பபேவை
 ஆறுதண் ணீர்வற்றி விட்டாலும் ஊற்றுநீர்
 அமுதபா னங்கொடுக் கும்
 ஆதவளை ஒருபாதி கட்செவி மறைத்தாலும்
 அப்போ தும் உதவி செய்வன்

கூறுமதி தேய்பிறைய தாகவே குறையினுங்
 குவலயத் திருள்சிதைக்கும்
 கொல்லைதான் சாவிபோய் விட்டாலும் அங்
 குருவிக்கு மேய்ச்சல் உண்டு [குவரு
 வீறுடன் உதாரிதான் மிடியான போதினிலு
 மிகநாடி வருப வர்க்கு
 வேறுவகை இல்லையென் றுரையா தியன்ற
 வியந்துள மகிழ்ந்து தவுவான் [ன
 மாறுபடு குரசங் காரகம் பீரனே
 வடிவேல் அணிந்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேசனே. 79

இன்னவர்க்கு இது இல்லை யெனல்

சார்பிலா தவருக்கு நிலையேது முதலிலா
 தவருக் கிலாபம் ஏது
 தயைஇலா தவர்தமக் குறவேது பணமிலா
 தார்க்கேது வேசை உறவு
 ஊர்இலா தவர்தமக் கரசேது பசிவேளை
 உண்டிடார்க் குறுதி நிலையேது
 உண்மையில் லாதவர்க் கறம்ஏது முயல்வி
 குறுவதொரு செல்வம் ஏது [லார்க்
 சோர்விலா தவருக்கு மற்றுமொரு பயமேது
 சுகமிலார்க் காசை ஏது
 துர்க்குணம் இலாதவருக் கெதிராளி யேது
 துஷ்டர்க் கிரக்கம் ஏது [இடர்செய்
 மார்புருவ வாலிமேல் அஸ்திரம் விடுத்த
 மால்மருக னான முருகா [நெடு
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேசனே. 80

இதினும் இது நன்றெனல்

பஞ்சரித் தருமையறி யார்பொருளை எய்த
 பலர்மனைப் பிச்சை நன்று [வில்
 பரிவாக உபசாரம் இல்லா விருந்தினில்
 பட்டினி இருக்கை நன்று
 தஞ்சவொரு முயலை அடு வென்றிதனில் யா
 - சமர்செய்து தோற்றல் நன்று [னையொடு
 சரசகுணம் இல்லாத பெண்களைச் சேர்தலிற்
 சன்னியா சித்தல் நன்று
 அஞ்சலார் தங்கொடு நட்பா யிருப்பதனி
 அரவினொடு பழகுவது நன்று [ல்
 அந்தணர்க் காபத்தில் உதவா திருப்பதனி
 ஆருயிர் விடுத்தல் நன்று [ல்
 வஞ்சகர் உடன்கூடி வாழ்தலில் தனியே
 வருந்திடுஞ் சிறுமை நன்று
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 81

நிலையாதவை

கொற்றவர்கள் ராணுவமும் ஆறுநேர் ஆகி
 குளங்களும் வேசை உறவுங் [ய
 குணம்இலார் நேசமும் பாம்பொடு பழக்க
 குலவுநீர் விளையா டலும் [முங்
 பற்றலார் தமதிடை வருந்துவிசு வாசமும்
 பழையதா யாதி நிணறும்
 பரதார மாதரது போகமும் பெருகிவரு
 பாங்கான ஆற்று வரவும்
 நற்றுமொரு தர்ப்புத்தி கேட்கின்ற பேருற
 நல்லமத யானை நட்பும் [வும்

நாவில்நல் லுறவுமொரு நரள்போல் இரா
 நம்பப்படாது கண்டாய் [திவைகள்
 மற்றும்ஒரு துணை இல்லை நீ துணை எ னப்ப
 வானவர்கள் சிறைமீட்ட வா [ரவும்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 82

நற்புலவர் தீப்புலவர் சேயல்

மிக்கான சோலையில் குயில்சென்று மாங்கனி
 விருப்பமொடு தேடி நாடும்
 மிடைகருங் காகங்கள் எக்கனி இருந்தாலும்
 வேப்பங் கனிக்கு நாடும்
 எக்காலும் வரிவண்டு பங்கேரு கத்தினில்
 இருக்கின்ற தேனை நாடும்
 எத்தனை சுகந்தவகை உற்றாலும் உருள்வண்
 டினந்தூர் மலத்தை நாடும்
 தக்கோர் பொருட்சுவை நயங்கள் எங்கேயெ
 தாம்பார்த் துகந்து கொள்வார் [ன்று
 தாழ்வான வன்கண்ணர் குற்றமெங் கேளன்
 தமிழில் ஆராய்வர் கண்டாய் [று
 மைக்காவி விழிமாது தெய்வானை யுங்குறவர்
 வள்ளியுந் தழுவு தலைவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 83

தாழ்தற் பேருமை

வேங்கைகள் பதுங்குதலும் மாமுகில் ஒதுங்
 விரிசிலை குனிந் திடுதலும் [குதலும்
 மேடம தகன்றிடலும் யானைகள் ஒடுங்குதலு
 வெள்விடைகள் துள்ளி விழலும் [ம்

மூங்கில்கள் வணங்குதலும் மேலவர் இணங்
 முனிவர்கள் நயந்து கொள லும் [குதலும்
 முதிர் படை ஒதுங்குதலும் வீணையர்கள் அட
 முதலினர் பயந் திடுதலும் [ங்குதலும்
 ஆங்கரவு சாய்குதலும் மகிழ்மலர் உலர்ந்தி
 ஆயர்குழல் சூடு படலும் [டலும்
 அம்புவியில் இவைகாரி யங்களுக்க கல்லாமல்
 அதனால் இளைப்பு வருமோ
 மாங்கனிக் கா அரணை வலமது புரிந்துவளர்
 மதகரிக் கிளைய முருகா
 மயிலேறி வீணையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

84

தேய்வச் செயல்

சோடாய் மரத்தில் புறரெண் டிருந்திடத்
 தறவுகண் டேவே டுவன்
 தோலாமல் அவையெய்ய வேண்டுமென்றோ
 தொடுத்துவில் வாங்கி நிற்க [ருகணை
 ஊடாடி மேலே எழும்பிடில் அடிப்பதற்
 குலவுரா சாளி கூட
 உயரப் பறந்துகொண் டேதிரிய அப்போது
 உதைத்தசிலை வேடன் அடியில்
 சேடாக வல்விடந் தீண்டவே அவன்விழச்
 சிலையில் தொடுத்த வாளி
 சென்றிரா சாளிமெய் தைத்துவிழ அவ்விரு
 சிறைப்புற வாழ்ந்த அன்றோ
 வாடாமல் இவையெலாம் சிவன்செயல்கள்
 மனச்செயலினாலும் வருமோ [அல்லா துன்
 மயிலேறி வீணையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

85

பாடல் இயல்பு

எழுத்தசைகள் சீர்தனைகள் அடிதொடைகள்
 திருக்கவே வேண்டும் அப்பா[சிதையா
 ஈரைம் பொருத்தமொடு மதுரமாய்ப் பள
 பினியசொற் கமைய வேண்டும் [பளப்
 அழுத்தமிகு குறளிணுக் கொப்பாக வேபொ
 அடக்கமு மிருக்க வேண்டும் [ருள்
 அன்பான பாவினம் இசைந்துவரல்வேண்
 அலங்காரம் உற்ற துறையில்[டும்முன்
 பழுத்துளம் உவந்தோசை உற்றுவரல் வே
 படிக்கும்இசை கூடல் வேண்டும் [ண்டும்
 பாங்காக இன்னவை பொருந்திடச் சொற்க
 பாடிற் சிறப்பென்பர் காண் [விதை
 மழுத்தினஞ் செங்கைதனில் வைத்தகங்காள
 மைந்தனென வந்த முருகா[ன் அருள்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 86

விபூதி வாங்கும் முறைமை

பரிதனில் இருந்தும்இயல் சிவிகையில் இரு
 பலகையில் இருந்தும்மிகவே[ந்தும்உயர்
 பாங்கான அம்பலந் தனிலே இருந்தும்
 பருத்ததிண் ணையிலி ருந்தும்
 தெரிவொடு கொடுப்பவர்கள் கீழ்நிற்கமேல்
 திருநீறு வாங்கி இடினுஞ் [நின்று
 செங்கையொன் றுலும்விரல் மூன்று லும்வா
 திகழ்தம் பலத்தி னேடும் [ங்கினுந்
 அரியதொரு பாதையில் நடக்கின்ற போதி
 அசுத்தநில மான அதிலும் [லும்

அங்கே தரிக்கிலுந் தந்திடில் தள்ளினும்
 அவர்க்குநா கென்பர் கண்டாய்
 வரிவிழி மடைந்தைகுற வள்ளிநா யகிதனை
 மணந்துமகிழ் சக நாதனே
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 87

விபூதி தரிக்கும் முறைமை

பத்தியொடு சிவசிவா என்றுதிரு நீற்றைப்
 பரிந்துகை யாலெ டுத்துப்
 பாரினில் விழாதபடி அண்ணாந்து செவி
 பருத்தபுய மீது ஒழுக [யொடு
 நித்தமும் விரல்களால் நெற்றியில் அமுந்த
 நினைவாய்த் தரிப்ப வர்க்கு [வற
 நீடுவினை யணுகாது தேகபரி சுத்தமாம்
 நீங்காமல் நிமலன் அங்கே
 சத்தியொடு நித்தம்வினை யாடுவன் முகத்தி
 தாண்டவஞ் செய்யுந் திரு [லே
 சஞ்சலம் வராதுபர கதியுதவும் இவரையே
 சத்தியுஞ் சிவனென்ன லாம்
 மத்திரிய மேருஎன வைத்தமு தினைக்கடை
 மால்மருக னான முருகா [ய
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 88

இவ் உறுப்பால் பயன் இல்லெனல்

தேவால யஞ்சுற் றிடாதகால் என்னகால்
 தெரிசியாக் கண்என்ன கண்
 தினமுமே நின்கமல பாதத்தை நினையாத
 சிந்தைதான் என்ன சிந்தை

மேவாக மஞ்சிவ புராணம் ஆவை கேளாமல்
 விட்டசெவி என்ன செவிகள்
 விமலனை வணங்காத சென்னிஎன் சென்னி
 விடைசெயாக் கைஎன்ன கை [பணி
 நாவார நினையேத் திடாதவாய் என்னவாய்
 நல்தீர்த்த மூழ்கா உடல்
 நானிலத் தென்னஉடல் பாவிபா கியசனன
 நண்ணினால் பலனேது காண் [ம்
 மாவாகி வேலைதனில் வருகுரன் மார்புருவ
 வடிவேலை விட்ட முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 89

நற்பொருளோடு தீப்பொருள் பிறத்தல்

கோகனக மங்கையுடன் மூத்தவள் பிறந்தெ
 குலவும் ஆட்டின்கண் அதர்தான் [ன்ன
 கூடப் பிறந்தென்ன தண்ணீரி னுடனே
 கொடும்பாசி உற்றும் என்ன
 மாகருணும் அமுதினெடு நஞ்சம் பிறந்தெ
 வல்லிரும் பில்துருத் தான் [ன்ன
 வந்தேபிறந்தென்ன நெடுமரந் தனில்மொ
 வளமொடு பிறந்தென்ன உண் [க்கு
 பாகமிகு செந்நெலொடு பதர்தான் பிறந்தெ
 பன்னுமொரு தாய் வயிற்றில் [ன்ன
 பண்புறு விவேகியொடு கயவர்கள் பிறந்தெ
 பலனேதும் இல்லை யன்றோ [ன்ன
 மாகனக மேருவைச் சிலைஎன வளைத்தசிவன்
 மைந்தனென வந்த முருகா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 90

தன் இனத்தால் அழிவு

குலமான சம்மட்டி குறடுகைக் குதவியாய்க்
 கூரிரும் புகளை வெல்லும்
 கோடாலி தன்னுளே மரமது நுழைந்துதன்
 கோத்திரம் எலாம் அழிக்கும்
 நலமான பார்வைசேர் குருவியான துவந்து
 நண்ணுபற வைகளை ஆர்க்கும்
 நட்புடன் வளர்ந்தகலை மாடுன்று சென்
 நவில்சாதி தனையி முக்கும் [றுதன்
 உலவுநல் குடிதனில் கோளர்கள் இருந்து
 டுற்றாரை ஈடழிப்பார் [கொண்
 உளவனில் லாமலூர் அழியா தெனச்சொல்
 உலகமொழி நிசம் அல்லவோ [லும்
 வலமாக வந்தா னிடத்தினிற் கனிகொண்ட
 மதயானை தன்சோ தரா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 91

வீணுக்கு உழைத்தல்

சூயின்முட்டை தனதென்று காக்கை அடை
 குணம்போலும் ஈக்கள் எல்லாங் [காக்குங்
 கூடியே தாம் உண்ண வேண்டுமென்றே தின
 கூடுய்த்த நறவு போலும் [ங்
 பயில்சோர ருக்குப் பிறந்திடத் தாம் பெற்ற
 பாலனென் றுட்கருதியே
 பாராட்டி முத்தமிட் டன்பாய் வளர்த்திடும்
 பண்பிலாப் புருடர் போலும்
 னுயிலின்றி நிதிகளைத் தேடியே ஒருவர்பால்
 கொட்டுத் தெரித்தி டாமல்

தொகைபண்ணி வைத்திடுவர் கைக்கொண்டு
 சொந்தமா னவார்வேறு காண் [போகவரு
 வயிரமொடு சூரனைச் சங்கார மேசெய்து
 வானவர்க் குதவு தலைவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 92

இது சேரின் இது பயன்படாது எனல்

அழலுக்கு னேவிட்ட நெய்யும் பெருக்கான
 ஆற்றிற் கரைத்த புளியும்
 அரிதான கமரிற் கவிழ்த்திட்ட பாலும்வரு
 அலகைகட் கிடு பூசையும் [ம்
 சுழல்பெருங் காற்றினில் வெடித்தபஞ் சும்ம
 சொரிநறும் பனிநீரும் நீள் [ணற்
 சொல்லரிய காட்டுக் கொரித்தநில வும்கடல்
 சுழிக்குளே விடு கப்பலும்
 விழலுக் கிறைத்திட்ட தண்ணீரும் முகமாய
 வேசைக் களித்த பொருளும்
 வீணருக் கேசெய்த நன்றியும் பலனில்லை
 விருதாவி தென்பர் கண்டாய்
 மழலைப் பசுங்கிள்ளை முன்கைமலை மங்கை
 வண்ணக் குழந்தை முருகா [தரு
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 93

கைவிடத் தகாதவர்

அன்னைசுற் றங்களையும் அற்றைநாள் முத
 அடுத்துவரு பழையோ ரையும் [லா
 அடுபகைவ ரில்தப்பி வந்தொரு வேந்தனை
 அன்பான பெரியோ ரையும் [யும்

தன்னை நம் பினரையும் ஏழையா னவரையு
 சார்ந்தமறை யோர்தம் மையும் [ஞ்
 தருணம் இது என்று நல் லாபத்து வேளையி
 சரணம் புகுந்தோ ரையும் [ல்
 நன்னயம தாகமுன் உதவிசெய்தோரையும்
 நாளுந் தனக்குறுதியாய்
 நத்துசே வகனையுங் காப்பதல் லாதுகை
 நழுவவிடல் ஆகாது காண்
 மன் அயிலும் இனியசெஞ்சேவலுஞ் செங்
 வைத்தசர வணபூ பனே [கைமலர்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 94

தகாத செயல்

அண்டிவரும் உற்றார் பசித்தங் கிருக்கவே
 அன்னியர்க் குதவு வோரும்
 ஆசதபு பெரியோர்செய் நேசத்தை விட்டுப்
 அற்பரை அடுத்த பேரும் [பின்
 கொண்டொரு மனையாள் இருக்கப் பரத்தை
 கொண்டாடி மருவு வோரும் [யைக்
 கூறுசற் பாத்திரம் இருக்கமிகு தானமது
 குணம் இலார்க் கீய்ந்த பேரும்
 கண்டுவருபுதியோரை நம்பியே பழையரை
 சைவிட் டிருந்த பேரும் [க்
 கரிவாலை விட்டுநரி வால்பற்றி நதிநீர்
 கடக்கின்ற மரியாதை காண்
 வண்டடர் கடப்பமலர் மாலிகா பரணமணி
 மார்பனே அருளா ளனே
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 95

நல்லோர் முறை

கூடியே சோதரர்கள் வாழ்தலா லும்தகு
 குழந்தைபல பெறுத லாலும்
 குணமாக வேபிச்சை இட்டுண்கை யாலும்
 கொளும்பிதிர்க் கிடுத லாலும்
 தேடியே தெய்வங்க ளுக்கீத லாலும்
 தியாகங் கொடுத்த லாலும்
 சிறியோர்கள் செய்திடும்பிழையைப் பொறு
 சினத்தைத் தவிர்த்த லாலும் [த்துச்
 நாடியே தாழ்வாய் வணங்கிடுத லாலுமிக
 நல்வார்த்தை சொல்ல லாலும்
 நன்மையே தருமலால் தாழ்ச்சிகள் வராஇ
 நல்லோர்கள் செயுமுறைமை காண் [வை
 வாடிமன நொந்துதமிழ் சொன்ன நக்கீரன்
 வந்துதவி செய்த முருகா [முன்
 மயிலேறி வினையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே.

96

அடைக்கலங் காத்தல்

அஞ்சலெனு நாயினுடல் தருமன் சுமந்து
 ஆற்றைக்கடத்து வித்தான் [முன்
 அடைக்கலம் எனுங்கயற் காகநெடுமாலுட
 அருச்சுனன் சமர் புரிந்தான் [ன்
 தஞ்சமென வந்திடு புருவுக்கு முன்சிபி
 சரீரந் தனைக்கொ டுத்தான்
 தடமலைச் சிறகரிந் தவனைமுன் காக்கத்
 ததீசிமுது கென்பளித் தான்
 இன்சொலுட னேபூத தயவுடையர் ஆயி
 எவருக்கும் ஆபத்தி லே [னோர்
 இனியதஞ் சீவனை விடுத்தாகி லுங்காத்
 திரங்கி ரகழிப்பர் அன்றோ

வஞ்சகிர வஞ்சமொடு தாருகன் சிங்கமுகன்
 வளர்கூரன் உடல் கீண்டவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 97

யோக்கியா யோக்கியம்

பாலினோடுதேன்வந்து சேரில்ருசி அதிகமா
 பருகுநீர் சேரில் என்னும் [ம்
 பவளத்தின் இடைமுத்தை வைத்திடிச்சோ
 படிமணி கோக்கில் என்னும் [பிதம்
 மேலினிய மன்னர்பால் யானேசேர் வதுகன
 மேஷமது சேரில் என்னும் [தை
 மிக்கான தங்கத்தில் நவமணி உறிற்பெரு
 வெண்கல் அழுத்தில் என்னும் [மை
 வாலிப மினர்களுடன் இனையோர்கள் சேரி
 வளைகிழவர் சேரில் என்னும் [நலம்
 மருவுநல் லோரிடம் பெரியோர் வரில்பிரிய
 வருகயவர் சேரில் என்னும் [ம்
 மாலிகை தரித்தமணி மார்பனே தெய்வானை
 வள்ளிக்கு வாய்த்த கணவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 98

பெரியோர் இயல்பு

அன்னதா னஞ்செய்தல் பெரியோர்சொல்
 ஆபத்தில் வந்த பேருக்கு [வழிநிற்பல்
 அபயங்கொடுத்திடுதல் நல்லினஞ் சேர்ந்தி
 ஆசிரியின் வழி நின்று அவன் [டுதல்
 சொன்னமொழி தவறாது செய்திடுதல் தாய்
 துணையடி அருச்சனை செயல் [தந்தை

சோம்பலில்லாமல் உயிர் போகினும்வாய்மை
 தொல்புவியில் நாட்டி இடுதல் [மொழி
 மன்னரைச்சேர்ந்தொழுக்கற்புடையமனை
 வைகினுந் தாமரை இலை [வியோடு
 மருவுநீர் எனவுறுதல் இவையெலாம் மேல
 மாண்பென் றுரைப்பர் அன்றோ [வர்தம்
 வன்னமயில் மேலிவர்ந் திவ்வுலகை ஒரு
 வலமாக வந்த முருகா [நொடியில்
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. 99

நூலின் பயன்

வன்னமயில் ஏறிவரு வேலா யுதக்கடவுள்
 மலைமேல் உகந்த முருகன்
 வள்ளிக் கொடிக்கினிய வேங்கைமரம் ஆகி
 வான்வர்கள் சேனா பதி [நேன்
 கன்னன்மொழி உமையாள் திருப்புதல்வன்
 கங்கைபெற் றருள்புத்திரன் [அரன்மகன்
 கணபதிக் கிளையொரு மெய்ஞ்ஞான தேசிகக்
 கடவுள் ஆ விநன்குடியி னான்
 பன்னரிய புல்வயலில் வாலகும ரேசர்மேல்
 பரிந்துகுரு பாத தாசன்
 பாங்கான தமிழாசிரியவிருத் தத்தின் அறை
 பாடலொரு நூறு நூறு
 நன்னயம தாகப் படித்தபேர்வேட்டபேர்
 நாடொறுங் கற்றபிள்ளைகள் [வர்
 ஞானயோ கம்பெறுவா பதவியா வும்பெறு
 நன்முத்தி யும்பெறுவ ரே. 100

குமரேச சதகம்-முற்றிற்று.

85855

அருணகிரிநாதர் அருளிய

கந்தரனுபூதி

முலமும் உரையும்.

இதன் விலை அணு 12.

நாதர் என்பது இவரது தீக்ஷாகாமம். இவர் குமரக் கடவுளையே குருவாகவுந் தெய்வமாகவுந் கொண்டவர். இவர் இளமைபிற் சிற்றின்பத்தி லுழன்று பின்னர்த் துறவுபூண்டு சண்முகோபாசனை செய்து அதனிற் சித்தியுற்ற நாதரென்னும் பெயரெய்தி முருகக்கடவுள்மீது மணிப்பிரவாளம் என்று கூறுமாறு தமிழும் ஆரியமும் கலந்த மொழிகளாற்பல சந்தப்பாக்களையும் விருத்தங்களையும் பாடி முருகவேளின் முழுத்திருவருளையும் பெற்றவர். இவர் பாடிய நூல்களில் கந்தரனுபூதிக்கு ஓர் உரை எழுதி அச்சிடவேண்டுமென்று எண்ணி 100-பாடல் களுக்கு திரிசிரபுரம் செயின்ட் ஜோசப்ஸ் காலேஜ் தமிழாசிரியர் வித்துவான் - R. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களால் சிலவிடங்களில் தக்க நிமிஷகோள்களை எடுத்துக்காட்டியும் சொல்லாயம் பொருணயங்களை விளக்கியும் எழுதப்பெற்று சந்தப்பிரதியாய் வெளியிட்டிருக்கிறது.

விலாசம்:

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் ஸன்ஸ்

நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை தெரு, சென்னை.